

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudce JUDr. Tomáše Novosada a soudkyně Mgr. Karolíny Šorbanové ve věci

navrhovatele: **Dominik Duka**, narozený dne 26. dubna 1943
bytem Hradčanské náměstí 56/16, 118 00 Praha 1
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Procházkou
sídlem Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8

proti
odpůrci: **Kverulant.org o. p. s.**, IČO: 28925165
sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D.
sídlem Vinohradská 34/30, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti, o nařízení předběžného opatření

k odvolání odpůrce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 13. května 2021, č. j. 67 Nc 4514/2021-63,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I **mění** tak, že se **zamítá** v celém rozsahu návrh na nařízení předběžného opatření a že se navrhovateli neukládá povinnost podat návrh ve věci samé.
- II. Navrhovatel je **povinen** zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku **7 776 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Petra Hromka, Ph.D., zástupce odpůrce.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením (výrok I bod 1 až 5) soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, dle kterého je odpůrce povinen

z webové stránky <https://kverulant.org> odstranit článek „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ uveřejněný na adrese <https://www.kverulant.org/article/kardinal-duka-tuneluje-cirkevni-majetek/>

z profilu na adrese <https://www.facebook.com/Kverulant.org> odstranit odkaz vedoucí na článek „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ uveřejněný na serveru <https://www.kverulant.org/>

z profilu na adrese <https://twitter.com/KverulantOrg> odstranit odkaz vedoucí na článek „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ uveřejněný na serveru <https://www.kverulant.org/>

z profilu na adrese https://www.instagram.com/kverulant_org/ odstranit odkaz vedoucí na článek „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ uveřejněný na serveru <https://www.kverulant.org/>.

zdržet se jakéhokoliv uveřejňování a šíření článku „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ původně uveřejněného na adrese <https://www.kverulant.org/article/kardinal-duka-tuneluje-cirkevni-majetek/>

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

2. Dále uložil soud prvního stupně navrhovateli usnesením v záhlaví uvedeným (výrok I bod 6), aby podal návrh ve věci samé, uložil navrhovateli zaplatit soudní poplatek za návrh ve výši 1 000 Kč (výrok II) a uložil odpůrci nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 7 776 Kč (výrok III).
3. Soud prvního stupně shledal, že navrhovatel osvědčil, že jako veřejně známá osoba s dobrou pověstí je očerňován za tunelování majetku církve v rámci článku s názvem Kardinál Duka tuneluje církevní majetek (dále jen „Předmětný článek“), který zveřejnil v prostředí internetu odpůrci. Potřeba zatímní úpravy byla prokázána, neboť neprávem uváděné informace o navrhovateli znevažují jeho postavení, přičemž se tyto zprávy o něm dále rozšiřují a je ohrožována jeho pověst.
4. Usnesení soudu prvního stupně napadl včasným odvoláním odpůrci. Namítá následující: Vydané předběžné opatření protiprávně zasahuje do ústavního práva na svobodu projevu. Soud prvního stupně se zabýval jen věcí ochrany pověsti navrhovatele a nevážil dopad předběžného opatření do práv a svobod odpůrci. Odpůrci poukázal na to, že jde o věc veřejného zájmu a že Předmětný článek je založen na pravdivém základu. Odpůrci poukazuje na informace týkající se převodu nemovitostí v hodnotě 250 miliónů Kč a zmiňuje své právo na kritiku. Upozorňuje, že majetek církve byl bezplatně převeden do vlastnictví soukromé nadace, která pak následně majetek převedla směnnou smlouvou soukromé společnosti, vše bez potřebného souhlasu Vatikánu. Veškeré tyto informace jsou veřejně dostupné.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení postupem podle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř., aniž k tomu nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a podané odvolání shledal důvodným. Vzal přitom též v potaz, že pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) předběžného opatření.
6. Odvolací soud shrnuje, že v dané věci stojí proti sobě v konfliktu základní lidská práva (svobody) ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Listiny základních práv a svobod, tedy právo na ochranu soukromí a rodinného života a svoboda projevu a právo na informace. Přitom žádné z těchto práv a svobod nemá bez dalšího přednost a soudy jsou povinny při svém rozhodování brát ohled na ně všechna.
7. Rozhodnutím soudu prvního stupně byla zásadně dotčena svoboda projevu odpůrci, resp. osob v něm se angažujících, aniž by ovšem byla učiněna úvaha, z jakých důvodů je takový postup v projednávané věci nutný. Přitom k takovému příkazu, jaký vydal soud prvního stupně, mohou soudy přistoupit jen tehdy, je-li to v konkrétním případě nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. K uvedenému se pak přimyká, že svobodu slova odpůrci zásadně omezil soud prvního stupně předběžným opatřením. Jak ale zdůraznil Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 24. října 2017, sp. zn. II. ÚS 2843/17 - *preventivní (kvazicenzurní) zásah do svobody projevu spočívající v zákazu určitým způsobem se vyjadřovat, resp. šířit určité výroky, je ve svobodné demokratické společnosti krajním prostředkem ochrany osobnostních práv. Vydání předběžného opatření, jakého se domáhal stěžovatel, by tudíž připadalo v úvahu toliko v případech, v nichž by zásah do jeho osobnostních práv byl natolik závažný a měl by takovou povahu, že žádný jiný prostředek by nebyl způsobilý nastolit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou jeho práv a ochranou ústavně garantovaných práv odpůrci. Byť Ústavní soud v projednávané věci soubhlasí s právním názorem obecných soudů, podle něhož byly některé expresivní výroky odpůrci hraniční, nemá zároveň ústavněprávních výhrad proti jejich právnímu závěru, že jejich intenzita (s ohledem na všechny relevantní okolnosti případu) ještě vydání předběžného opatření neodůvodňuje. Stěžovateli nicméně stále zůstává otevřena možnost bránit se proti jím napadaným výrokům žalobou na ochranu osobnosti a domáhat se satisfakce.*
8. Odvolací soud tedy zkoumal, zda tvrzený neoprávněný zásah do osobnostních práv navrhovatele je natolik závažný (a také zjevný), že je namíste přistoupit k tak krajnímu prostředku, jako je preventivní (kvazicenzurní) zásah do svobody projevu odpůrci předběžným opatřením.
9. Odvolací soud samozřejmě nepřehlídí, že žalobce je představitelem římskokatolické církve v zemi, primasem českým, kardinálem, váženou a respektovanou osobou. Nepřehlídí, že zejména

nadpis Předmětného článku je vůči žalobci velmi kritický, když hodnotí konkrétní kroky navrhovatele v Předmětném článku popsané jako tunelování. A nepřehlíží, že autorem (nebo strůjcem) Předmětného článku je zřejmě osoba, která je propuštěným zaměstnancem Arcibiskupství pražského, která nyní vede s arcibiskupstvím soudní spory a jejíž objektivita je tudíž pochybná. To je ovšem jen jedna strana mince. Nelze totiž pominout ani to, že tématem Předmětného článku je věc jednoznačně se týkající veřejného zájmu (nakládání s církevním majetkem v hodnotě stovek milionů korun) a že v Předmětném článku popisovaná skutková fakta, jejichž správnost navrhovatel nenapadá, mohou vyvolávat jisté pochybnosti či otázky. Skutečností totiž je, že byly zdarma převedeny pozemky s vysokou hodnotou z majetku církve do majetku nadace založené osobně navrhovatelem. Nadace Arietinum má být sice podle zakládací listiny ovládána různými církevními hodnostáři (včetně navrhovatele), ovšem Předmětný článek (pravdivě) upozorňuje též na to, že v následujících pěti letech nebude možno změnit sestavu správní rady nadace kromě zakladatele (tedy navrhovatele). Sám navrhovatel zůstane čestným členem správní rady i po té, co přestane vykonávat úřad pražského arcibiskupa, a bude mít právo se účastnit zasedání správní rady a na informace ve stejném rozsahu jako členové správní rady. Není zřejmé a navrhovatel to v návrhu na nařízení předběžného opatření nijak nevysvětluje, jaké důvody vedly církev (její příslušnou součást), jejímž nejvyšším představitelem je navrhovatel, k darování značného majetku nadaci, jejímž zakladatelem a představitelem je rovněž osobně navrhovatel. Není zřejmé, z jakých důvodů nadaci nezřídila přímo římskokatolická církev respektive některá její instituce. A nelze přehlédnout ani to, že darované pozemky byly obratem směněny s dalším soukromým subjektem, přičemž výhodnost této transakce pro církev navrhovatel nijak nevysvětluje.

10. Odvolací soud je povinen zohlednit též tu skutečnost, že žalobce je veřejně známou osobou významně se podílející na správě věcí veřejných. Je standardní praxí soudů mezinárodních i soudů českých, že osoby veřejného zájmu jsou nuceny strpět kritické soudy stran svého jednání v širším rozsahu než běžní smrtelníci, kteří se na správě věcí veřejných nepodílejí. K tomu se pak přimyká, že navrhovatel má otevřenou cestu k šíření svých stanovisek a vysvětlení prostřednictvím médií, čímž může (i vzhledem ke své autoritě) sám výrazně zmírnit dopady Předmětného článku do svých osobnostních práv. A konečně odvolací soud shledává, že Předmětný článek neobsahuje žádné informace ze soukromé sféry navrhovatele, na něž se vztahuje právo na informační sebeurčení, a že kritika navrhovatele v Předmětném článku obsažená není zjevně vulgární či bezohledná.
11. Ve světle všeho doposud uvedeného odvolací soud uzavírá, že okolnosti projednávané věci, jak tyto plynou z návrhu na nařízení předběžného opatření a z listin, kterými navrhovatel osvědčuje skutkový stav, nevedou k prozatímnímu závěru, že obsah Předmětného článku představuje zjevný a vážný neoprávněný zásah do osobnostních práv navrhovatele ospravedlňující soud k vydání předběžného opatření. Za dané situace nelze v rámci požadovaného předběžného opatření upřednostnit ochranu osobnostních práv navrhovatele před svobodou slova a projevu odpůrce. Odvolací soud tudíž postupem dle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. *per analogiam* změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítl s tím, že navrhovatel nemá povinnost podat návrh ve věci samé. To ovšem neznamená, což odvolací soud též zdůrazňuje, že by se navrhovatel nemohl úspěšně domáhat své ochrany a satisfakce v řízení o věci samé, jak upozorňuje také Ústavní soud; výsledek takového případného řízení nelze nyní předjímat.
12. S ohledem na ustanovení § 142 odst. 1 k § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. je navrhovatel povinen nahradit odpůrci náklady řízení, a to ve výši 7 776 Kč (2x úkon právní služby – převzetí zastoupení a odvolání po 2 500 Kč dle § 7, 9 odst. 3 písm. d/ a 11 odst. 1 písm. j/ vyhl. č. 177/1996 Sb, 2x paušální náhrada po 300 Kč dle § 13 odst. 4 stejné vyhlášky, DPH z částky 5 600 Kč ve výši 1 176 Kč a soudní poplatek za odvolání ve výši 1 000 Kč).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 30. června 2021

JUDr. Veronika Křesťanová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu